

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਈਦੁਆ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਐਫ.

ਕੰਸ ਰਾਜ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 611

ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ (1914 ਦਾ I)—Ss35, 58 ਅਤੇ 59—ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ
(1932)-ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ 20 ਮਾਰਚ, 1964 ਵਿਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੈਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਯਮ 36-ਏ
ਅਤੇ 36-ਬੀ—ਚਾਹੇ। - ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਕੀ

1964

ਅਗਸਤ, 13 th.

ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਕਲਾ 226—
ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਤਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 1932 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.37 ਅਤੇ 5.38 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਲ-14 ਲਾਇਸੈਂਸ (ਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ) ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 87/PA,I./14/S-59/Amd ਦੁਆਰਾ (2)/64. ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1964, ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਮਿਤੀ 20 ਮਾਰਚ, 1964, ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਯਮ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਈਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਸਨ।

ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ, ਵੱਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ਕਿ ਠੋਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। . ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ (1) ਅਤੇ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਭੇਜਣ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਬੜ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮ 36-ਏ ਵੀ ਅਵੇਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ।

.... ਏ

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ!! ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ।

// ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 26 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਡਮਸ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 7 ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ- ਸੀਵਿਯਾਨਕ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੰਬਰ: 1 ਤੋਂ 6 ਨਹੀਂ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ।

- ਆਰ ਸੱਚਰ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਢੀਗਰਾ। ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸੋਨੀ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਭਾਰਤੀ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਵਾਬਦੇਹ 7 ਮੱਘਰ ਮੱਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਤ੍ਰਾ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ ਉਹ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ 21 ਜੁਲਾਈ 1964 ਦੇ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:-

4

“ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 21 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ “ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ - ਵਿਦਵਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ * ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 6 ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ 3 ਅਗਸਤ, 1964 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 100। 3 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ- /ਸੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ \ ' ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋ-ਡਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ 10 ਵਜੇ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

3 ਅਗਸਤ 1964 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਈ ਅਫਸਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ; ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਈ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

" :: * \$.s: * « ..

ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ 28 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ; ਇਹ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਸਲ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। *ਮੈਸਰਸ, ਘਿਓ ਮੱਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਟੇਲ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ. ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਹਾਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮੁਸਤੈਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 21 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਸੇਜਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ

. ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

(1) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 65.

. ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, \ \$ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਟੀਨ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਆਮ ਰਵੱਈਆ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ। ”

ਇਸ., ਕੇਸ ਹੈ. ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜਿੱਠਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ L-14 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ< ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; 20 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਜਿਸਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ-ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.. ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5586-Rf&S., ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1932, ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਸਮਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ।' ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਐੱਲ.-14. (ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ) (ਦੇਖੋ ਨਿਯਮ 5.37 ਅਤੇ 5.38) ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ: ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ।

ਕਾਹਦੇ ਲਈ . ਕਾਰਨ;, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਐਲ-14 licences.was ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਲੱਭਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਪੱਖ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਮੋਡ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਰਾਦੇ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿਹਤਮੰਦ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪੱਖਪਾਤ, ਭਾਈ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਲ-14 ਲਾਇਸੈਂਸ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 24 ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। February, 1964, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 7 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ' ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 7' ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-'

"7. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ- "7. ਡੈਂਟਸ 2 ਤੋਂ '5' ਗਠਿਤ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕੈਸ਼ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਅਪਲਾਈ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ

ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ('ਲੁਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ'), 'ਰਿਸ਼ਨਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ--ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਆਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। - ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵੇਰਵੇ। ret' ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ - ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ (ਸੀਜੇਡੀ), ਪੰਜਾਬ, ਡੀਟੀਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ

ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਆਦਿ ਦੀ

ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀਆਂ।"

. ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਲ-14 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਲ-14 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 97 ਅਤੇ 98 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:-

“ਸਿੱਖਿਆ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 10 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ 'ਮੈਟ!' ਇਤਫਾਕਨ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 10 'ਤੇ ਹਨ। ਕਿ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 10 ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 10 ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਏ ਸਨ।”

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਐਲ-14 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰ: 7 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟ- ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਾਂ- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਕੰਸ ਰਾਜ
ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ
ਟੈਕਸ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

“ਉਹ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਿਟਿੰਗ

“1. ਸ੍ਰੀ ਕੰਸ ਰਾਜ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਾਲ 1964-65 ਵਾਸੀ ਡਾਲਾ ਚੱਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਠੇਕਿਆਂ (L-2) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਟਾਲਾ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇਨਸ ਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4. ਸ੍ਰੀ ਮੱਘਰ ਮੱਲ ਪੁੱਤਰ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਮੁਕੇਰੀਆਂ।

“ਉਹ ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ ਬੈਠਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1960-61 ਅਤੇ 1961-62 ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਠੇਕਾ, ਪਠਾਨਕੋਟ, ਚਲਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੰਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟਿੱਪਣੀ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

ਕੰਸ ਰਾਜ
ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ
ਟੈਕਸ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਯੋਜ

ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, 'PS' ਦੇ ਅਗੇਤਰ ਵਾਲੇ ਬਰੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ "(ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਜਵਾਈ ਅਣਚਾਹੇ ਹਨ)" ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਉਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ - ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ-9 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ--

"9. ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ।

ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ -ਡੀਆਈਜੀ (ਸੀਆਈਡੀ), ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਧੜੇਬੰਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਡਿਪਟੀ - ਆਬਕਾਰੀ > ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ * ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ।

ਨਿਯਮ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ (1st
ਮਾਰਚ, 1963 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1964)
ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੂਜਾ
ਬਿਨੈਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਮੇਤ

ਨੰ. 7, ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੋਅੰਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸੇ ਲਾਇਸੰਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਡੀਆਈਜੀ (ਸੀਆਈਡੀ) ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਲਾਈਫ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇ, ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 16 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਤਸਵੀਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ। ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਲੇਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਕੁਝ ਆਧਾਰ। ਫਿਰ 29 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਾਬ. ਲਾਈਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਥਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਫਿੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਨਪਸੰਦ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿਓ

ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. GSR 87/PAT/14/S-59/Amd ਹੈ। (2)/64 ਅਤੇ ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1964 ਹੈ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਮਿਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ

ਸੋਧ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ-ਮਾਫੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ - ਵਿਵਹਾਰਕ • ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੰਦਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

) du >7

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੋਵੇਗਾ: -

"10. ਜੋ ਕਿ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2)। ਰਾਜ ਭਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ (ਕਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗੁਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼

"10. ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਹੋਰ

ਦੋਸ਼ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ - ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 1), ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਵਾਬ ਨੰ: 6) ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਨੰ. 1 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੰ: 2 'ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੱਘਰ ਮੱਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7, ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜਿੱਥੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੀ)

ਅਫਸਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨੂੰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ਼੍ਰੀ ਮੱਘਰ ਮੱਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7।

ਇੱਕ "11. ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ 11 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 7 ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ¹ — ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ

ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਰਾਮ ਲਾਲ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਨਿਲਾਮੀ

ਘਨਸ਼ਾਮ ਦਾਸ; ਪਰ ਪਿਤਾ ਵੀ-

, ਵੇਦ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਹੁਰਾ, ਜੋ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਨੇ ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਲਾਈਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਐਲ-14, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸਟਾਕ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹਰਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 7 ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ 11 ਆਧਾਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ: -

“(1) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ,

• (2) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ,

(3) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ।

(4) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨੰਗੇ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ,

(5) ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇਸ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਅੰਕ 1 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਦੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦੋਵੇਂ) ਸਨ

ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਿਵਾਰਣ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1

(9) ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਹੈ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

*

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(11) ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਲਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਹਨ-

(1) ਕਿ ਨਿਯਮ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ;

• (2) ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਿਰਫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(3) ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;

ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ
ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

- (4) ਕਿ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 14 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 20 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 1964, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (5) ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਅਧੀਨ ਹੀ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (6) ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਮਿਲੇਗਾ।

ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1914 (1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 'ਕੁਲੈਕਟਰ' ਅਤੇ 'ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ' ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“3(3) ‘ਕੁਲੈਕਟਰ’ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਐਕਟ, ¹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3(11) 'ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ', ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੋਣ, ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਅਧਿਆਇ VI ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ, ਪਰਮਿਟਾਂ ਅਤੇ ਪਾਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 35 ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ--

“35(1) ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ। - ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਲੈਕਟਰ ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਆਈ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

(2) ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ. - ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਸਰਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਲੈਕਟਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(3) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕੇਵਲ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5.9 ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ—ਅਨੁਕਸਾਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ—ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ, ਜੋ ਕਿ 20 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ-

“36-ਏ. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :-

- (i) ਪਰਿਸਿਸ 'ਚ 'ਚਾਲੂ' ਅਤੇ 'ਬੰਦ' ਖਪਤ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਐਕਸਰੀਟੇਲ ਵੇਂਡ ਲਈ ਫਾਰਮ L. 14 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ।
- (ii) L. 14-A ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ।

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ
ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

(iii) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਫਾਰਮ L 14-B ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ।

36-ਬੀ. ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

(1) ਨਿਯਮ 36-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਅਤੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਨਾਮ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਲੈਕ-ਸੂਚੀਬੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: -

(i) ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1914 (1914 ਦਾ 1) ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ (1878 ਦਾ 1);

(ii) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਫੀਮ ਸਮੋਕਿੰਗ ਐਕਟ, 1948;

(iii) ਪੈਪਸੂ ਅਫੀਮ ਸਮੋਕਿੰਗ ਐਕਟ, 1954;

(iv) ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਮੋਲਾਸਿਸ (ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1948; ,. f

(v) ਪਾਵਰ ਅਲਕੋਹਲ ਐਕਟ, 1948;

(vi) ਖਤਰਨਾਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ, 1930.

'ਤੇਰਾ ਬਰਨ ਮ:

(4) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

- (5) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ, ਸਾਖ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।
- (6) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਲਾਈ ਕੋਟਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

(7) (i) ਸਫਲ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੇਕੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਮੁੜ ਫੰਡ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਠੇਕਿਆਂ ਜਾਂ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਲਾਨਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ/ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਜਾਂ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 (1914 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟ ਅਲਾਟੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ।

(ii) ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਕੋਟੇ ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸਥਿਰ-ਮੁੱਖ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ।

(8) ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਵਾਂ) ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ ਦੀ ਲਿਫਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਕਤ ਕਮੀ ਨੂੰ ਰਕਮ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਈਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਪੋਰੇਸ਼ਨ ਏਟ ਕੋਟੇ ਦੀ ਘੱਟ ਲਿਫਟਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟਿਲ-ਹੈੱਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਘੱਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲਾਈਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦ; ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ, ਵੱਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ¹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36-ਬੀ(ਐਲ) ਅਤੇ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਹੋਰ. ਦੇ ਭੇਜਣਾ

ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਬੜ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 36-ਬੀ ਇੰਟਰਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 36-ਏ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਨਿਯਮ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ [ਨਿਯਮ 36-ਏ ਅਤੇ 36-ਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

ਕੰਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ 21 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "1964-65 ਲਈ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ 20 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ, 1964, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਮ.ਸਹਾਏ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਪਲੀਕੈਟਸ ਦੀ ਪੂਰਵਤਾ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਡੀਆਈਜੀ (ਸੀਆਈਡੀ) ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੀਆਈਜੀ (ਸੀਆਈਡੀ) ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਸੀ

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ, ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਐਲ.ਜੀ. ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। (CID)। ਇਸ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੰਨਾ 41 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੀਆਈਜੀ (ਸੀਆਈਡੀ) ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਤਾਰੀਫਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ - ਇਸ ਫਾਈਲ ਦੇ 21 ਮਈ, 1964, ਪੰਨਾ 107 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੰਨਾ 89 'ਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ, ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, - ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ 16 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਣਚਾਹੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ 16 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੰਨਾ 109 'ਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਤੋਂ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ (ਸਾਲ 1964- •65 ਲਈ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ), ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਸ. ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੈਪੀਟਲ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ) ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ (ਏ) ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ;

(ਬੀ) ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ
ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ

x
—

(c) ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇਗਾ

ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ Jis^ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼
ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਉਸ
ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 4 ਦੂਜਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਆਦਮੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ
ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ
ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਨੈਕਾਰ
ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਹੈ, ਭਾਵ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਵਿਧਾਨਕ
ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ
ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ
ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ
ਗੌਰਧਨਦਾਸ ਭਾਣਜੀ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ।
ਸੱਤਾ ^ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀ

(2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 16.

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਡਿਪਟੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ
ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ

ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ. ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

“(26) ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੈਨ ਸੈਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਯਮ 250 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ) ਅਧੀਨ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

❖ * * * ❖ * * *

(28) ਵਿਵੇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ! ਨਿਯਮ 250 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ (3), ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (4), ਦਿ ਨੋਵਲਟੀ ਟਾਕੀਜ਼, ਬਠਿੰਡਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੀ ਮੇਹਰ ਚੰਦ (6) ,

, ,

(3) 1963 ਮੰਜੂਦਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ (ਪੀ.ਬੀ.) 248 'ਤੇ ਪੀ. 250

(4) ILR (1961) 2 ਪੁਨੀ. 831 ਤੇ ਪੀ. 845

(5) ਆਈਐਲ-ਆਰ. (1960) 2 ਪੁੰਜ. 276.

(6) ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੰਜਾਬ 222.

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ
ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਹਾਜਨ ਜੇ

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 250

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ